Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 15 marca 2019 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298 i 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniającego dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/2402”.”;

2) po art. 3c dodaje się art. 3d–3g w brzmieniu:

„Art. 3d. 1. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 29 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2017/2402.

2. Komisja może przeprowadzać kontrolę działalności podmiotów obowiązanych do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2017/2402.

3. Celem kontroli jest ustalenie zgodności działalności podmiotów, o których mowa w ust. 2, z przepisami rozporządzenia 2017/2402.

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniającego dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym oraz ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku.

4. Czynności kontrolne są wykonywane przez pracowników Urzędu Komisji po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia wydanego przez Przewodniczącego Komisji lub upoważnioną przez niego osobę.

5. W toku kontroli pracownicy, o których mowa w ust. 4, mają prawo:

1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanego podmiotu;
2) swobodnego dostępu do środków łączności oraz, w miarę możliwości, do oddzielnego pomieszczenia biurowego;
3) żądania od kontrolowanego podmiotu lub od osoby przez niego upoważnionej udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli;
4) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii i odpisów tych dokumentów oraz wyciągów z nich, w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli;
5) żądania od kontrolowanego podmiotu poświadczenia za zgodność z oryginałem pozyskiwanych od niego dokumentów;
6) wglądu do danych zawartych w systemie informatycznym związanych z przedmiotem kontroli, w szczególności dokumentów finansowych, księgowych, handlowych, akt postępowań prowadzonych na podstawie właściwych przepisów prawa, ksiąg, ewidencji, dokumentów wewnętrznych, w tym regulaminów oraz instrukcji, dotyczących działalności kontrolowanego podmiotu, oraz żądania sporządzenia, na koszt kontrolowanego podmiotu, kopii tych danych lub wyciągów z nich, w tym w postaci dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570, z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669 oraz z 2019 r. poz. 60), w zakresie niezbędnym do prawidłowego przeprowadzenia i zakończenia kontroli.

Art. 3e. Do kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212).

Art. 3f. Komisja, w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10, może żądać od jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 udzielenia informacji poufnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, w tym informacji ustawowo chronionych.

Art. 3g. 1. W przypadku naruszenia obowiązków określonych w art. 6, art. 7, art. 9, art. 18 lub art. 27 ust. 4 rozporządzenia 2017/2402 lub w przypadku naruszenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e, f lub h rozporządzenia 2017/2402, Komisja może, w drodze decyzji:

1) nakazać osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej zaprzestanie danego zachowania oraz powstrzymanie się od takiego zachowania w przyszłości;
2) wystąpić do właściwego organu jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 z wnioskiem o odwołanie członka zarządu tych jednostek odpowiedzialnego za to naruszenie;
3) zawiesić w wykonywaniu czynności członka zarządu podmiotów, o których mowa w pkt 2, odpowiedzialnego za to naruszenie do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie;
4) zakazać osobie odpowiedzialnej za to naruszenie pełnienia funkcji członka zarządu lub funkcji kierowniczych w jednostkach specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, jednostkach inicjujących lub jednostkach sponsorujących w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2, 3 i 5 rozporządzenia 2017/2402 przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok;
5) zakazać dokonywania w trybie art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402 zgłoszenia o spełnianiu określonych wymogów dotyczących sekurytyzacji, przez okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia 2017/2402;

6) cofnąć osobie trzeciej, o której mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402, upoważnienie udzielone na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2017/2402, na okres nie krótszy niż miesiąc i nie dłuższy niż rok – w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. f rozporządzenia 2017/2402;

7) nałożyć karę pieniężną do wysokości nieprzekraczającej:

   a) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

      – kwoty 20 869 500 zł lub 10% przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – 10% składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, zatwierdzonym przez organ zatwierdzający, albo

      – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,

   b) w przypadku osoby fizycznej:

      – kwoty 20 869 500 zł, albo

      – dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.

2. W przypadku gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, jest jednostką dominującą albo jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a, ustala się na podstawie przychodów netto ze sprzedaży towarów i usług oraz operacji finansowych, a w przypadku zakładu ubezpieczeń – składki przypisanej brutto, wykazanych w ostatnim rocznym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym zatwierdzonym przez organ zatwierdzający jednostki dominującej.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, są natychmiast wykonalne.

4. Komisja, nakładając sankcje i środki naprawcze, o których mowa w ust. 1, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 33 ust. 2 rozporządzenia 2017/2402.

5. W przypadku wydania decyzji o nałożeniu sankcji w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 6, art. 7 lub art. 9 rozporządzenia 2017/2402 lub dokonaniem wprowadzającego w błąd zgłoszenia na podstawie art. 27 ust. 1

rozporządzenia 2017/2402 Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji oraz rodzaju i charakterze naruszenia, imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) podmiotu, na które została nałożona sankcja, zgodnie z art. 37 rozporządzenia 2017/2402.

6. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 5 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

7. Informacje, o których mowa w ust. 5, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.”;

3) art. 17b otrzymuje brzmienie:

„Art. 17b. Przewodniczący Komisji i przewodniczący lub upoważniony członek Komisji Nadzoru Audytowego, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.”;

4) w art. 19e:

a) w ust. 1 po wyrazach „na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5” dodaje się wyrazy „i art. 3g ust. 1 pkt 7”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do należności z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5 i art. 3g ust. 1 pkt 7 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie:

1) art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy – Prawo bankowe;

2) art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”;

5) tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie:

„Przepisy karne”;

6) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. 1. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 3d ust. 2,

podlega grzywnie do 500 000 zł, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a w ust. 4 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) udzielenie informacji klientowi banku, na jego wniosek, na potrzeby wszczętego lub planowanego postępowania cywilnego przeciwko bankowi, którego upadłość ogłoszono lub którego likwidacja jest prowadzona zgodnie z art. 147.”;

2) w art. 10b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego może podać do publicznej wiadomości informację o nałożeniu sankcji administracyjnej przed uprawomocnieniem się decyzji nakładającej tę sankcję, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem:

1) imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu,

2) że decyzja nakładająca sankcję nie jest prawomocna,

3) czy strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy albo skargę do sądu administracyjnego

– mając na uwadze cele, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 1a, są zamieszczane na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres 5 lat, licząc od dnia jej

zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 1a, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 2e dodaje się pkt 2f w brzmieniu:

„2f) rozporządzeniu 2017/2402 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, s. 35);”;

2) w art. 70l dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy w skład lokat alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI wchodzą papiery wartościowe wyemitowane w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, zarządzający ASI, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie inwestorów takiej alternatywnej spółki inwestycyjnej lub unijnego AFI.”;

3) po art. 94a dodaje się art. 94b w brzmieniu:

„Art. 94b. W przypadku gdy w skład lokat funduszu inwestycyjnego otwartego wchodzą papiery wartościowe wyemitowane w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, fundusz ten, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu inwestycyjnego.”;

4) po art. 148 dodaje się art. 148a w brzmieniu:

„Art. 148a. W przypadku gdy w skład lokat funduszu inwestycyjnego zamkniętego wchodzą papiery wartościowe wyemitowane w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402,

fundusz ten, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu inwestycyjnego.”;

5) w art. 266a dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy w skład lokat funduszu zagranicznego lub unijnego AFI, którym zarządza towarzystwo, wchodzą papiery wartościowe wyemitowane w ramach sekurytyzacji, która przestała spełniać wymagania określone w rozporządzeniu 2017/2402, towarzystwo to, w przypadku gdy jest to konieczne, podejmuje stosowne działania w najlepiej pojętym interesie uczestników funduszu zagranicznego lub inwestorów unijnego AFI.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244) w art. 150 w ust. 1 w pkt 14 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) na wniosek klienta domu maklerskiego na potrzeby wszczętego lub planowanego postępowania cywilnego przeciwko domowi maklerskiemu, którego upadłość ogłoszono;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326) w art. 74i w ust. 1 wyrazy „o których mowa w art. 268 ust. 9” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 267a ust. 8”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038, 2215 i 2243) w art. 43c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298, 326 i …), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5 i art. 3g ust. 1 pkt 7 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 3 pkt 3a i art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku (Dz. U. poz. 2243) w art. 41 wyrazy „w ustawie budżetowej na rok 2018 z dnia 11

stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291)” zastępuje się wyrazami „w ustawie budżetowej na rok 2019 z dnia 16 stycznia 2019 r. (Dz. U. poz. 198)”.

Art. 8. Komisja Nadzoru Finansowego, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, może podać do publicznej wiadomości informacje o nałożeniu sankcji administracyjnej, o których mowa w art. 10b ust. 1a ustawy zmienianej w art. 2, nałożonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mając na uwadze cele, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 298 i 326).

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński